

Bruxelles, den 26.1.2018
COM(2018) 42 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om virkningerne af internationale dyrevelfærdsaktiviteter på europæiske
husdyrproducenters konkurrenceevne i en globaliseret verden**

DA

DA

1. INDLEDNING

Den Europæiske Union (EU) har altid været på forkant i udviklingen af en solid og videnskabsbaseret lovgivningsmodel om dyrevelfærd. Kommissionen har i lang tid forstået, at en sådan model også bør formidles internationalt for at være bæredygtig.

At fremme dyrevelfærd og fair konkurrence globalt er fortsat en af Kommissionens prioriteter for dyrevelfærd.

Det overordnede mål for Kommissionens internationale aktiviteter om dyrevelfærd er at fremme EU's værdier med hensyn til dyr, øge bevidstheden og globalt opfordre især EU-handelspartnere til høje dyrevelfærdsstandarder, der afspejler EU-modellen og -principperne. Forbedring af dyrevelfærdsstandarder på globalt plan bidrager også til at sikre lige vilkår mellem erhvervsdrivende i og uden for EU.

I 2012 besluttede Kommissionen i sin meddelelse om **EU's strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2012-2015**¹ at fortsætte sine internationale aktiviteter inden for dyrevelfærd.

Kommissionen skitserede behovet for at indføre dyrevelfærdsbestemmelser i bilaterale handelsaftaler eller etablere andre former for samarbejde samt at udvikle et konkret samarbejde med tredjelande.

Kommissionen ønskede også at forblive aktiv på den multilaterale arena, især i Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE) og De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) samt inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik.

I EU-strategien varsledes vedtagelsen af denne rapport. Den udgør et vigtigt skridt for at gøre status over de internationale aktiviteter^{2,3,4}, der er gennemført i de seneste 15 år inden for dyrevelfærd.

2. MÅLSÆTNINGER

Denne rapport tager sigte på at gennemgå de vigtigste internationale aktiviteter vedrørende velfærd for dyr bestemt til fødevareproduktion, som Kommissionen udfører med støtte fra EU-medlemsstaterne.

Den evaluerer deres resultater med at fremme dyrevelfærdsstandarder globalt og analyserer, hvordan de har bidraget til at sikre lige vilkår mellem erhvervsdrivende i og uden for EU.

Rapporten sigter derfor på at identificere de aktiviteter og politiske instrumenter, der har været mest effektive med hensyn til resultater i perioden 2004-2016.

Denne rapport er baseret på undersøgelsen "*Study on the impact of animal welfare international activities*"⁵ (senere benævnt "undersøgelsen"). Den inddrager også undersøgelsen "*Assessing farmers' cost of compliance with EU legislation in the fields of environment, animal welfare and food safety*"⁶. Denne senere undersøgelse omhandler ikke dyrevelfærd, men indeholder relevante oplysninger for denne rapport.

¹ KOM(2012) 6, endelig/2.

² KOM(2002) 626 endelig.

³ KOM(2006) 13 endelig.

⁴ *Evaluation of the EU Policy on Animal Welfare and Possible Policy Options for the future*, https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/animals/docs/aw_arch_122010_full_ev_report_en.pdf

⁵ <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/dc039353-ca9c-11e7-8e69-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-49926262>

⁶ https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/external-studies/2014/farmer-costs/fulltext_en.pdf

3. INTERNATIONALE AKTIVITETER

Kommissionens internationale aktiviteter vedrørende dyrevelfærd finder sted både på multilateralt og bilateralt plan.

Multilaterale aktiviteter er aktiviteter udført inden for rammerne af internationale mellemstatslige organisationer, der opererer på verdensplan (f.eks. OIE, FAO).

Bilaterale aktiviteter er samarbejdet med individuelle eller regionale grupper af lande uden for EU såsom Mercosur. Et sådant samarbejde kan finde sted inden for rammerne af handelsaftaler eller i andre former for samarbejde (jf. Bilag II).

De **vigtigste instrumenter** til at øge bevidstheden om dyrevelfærd er initiativer til uddannelse og kapacitetsopbygning såsom programmet "Bedre uddannelse — større fødevarerikkerhed"⁷ (BTSF) og instrumentet for teknisk bistand og informationsudveksling (TAIEX)⁸, EU's forskningsprogrammer⁹ og målrettede projekter.

3.1. GENERELLE OVERVEJELSER

I 1995 pålagde Rådet¹⁰ Kommissionen at føre forhandlinger med henblik på indgåelse af aftaler med tredjelande om sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger, herunder om dyrevelfærd i forbindelse med handel.

Med undtagelse af standarder ved slagting¹¹ gælder EU's dyrevelfærdsstandarder kun for EU-produktion og ikke for importerede produkter. Når der eksporteres levende dyr, er der kun visse af kravene til dyretransport, der gælder uden for EU's område¹². Kommissionen har begrænset beføjelse til at påvirke tredjelande vedrørende andre EU-standarder for dyrevelfærd. Dyrevelfærd er ikke udtrykkeligt anerkendt som handelsrelevant i henhold til den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT). Følgelig vedrører dyrevelfærdsrelaterede bestemmelser i handelsaftaler hovedsageligt samarbejde og ikke overholdelse af givne krav. EU-resultaterne på dette område er afhængige af, hvor stor vilje tredjelande har til at samarbejde.

3.2. MULTILATERALE AKTIVITETER

Disse aktiviteter har til formål at støtte OIE's udvikling og vedtagelse af internationale standarder og samarbejde FAO.

Aktiviteterne med OIE har følgende **hovedformål**:

1. sikre, at OIE's dyrevelfærdsstandarder afspejler EU's principper og model så vidt muligt
2. opbygge konsensus med tredjelande for at vedtage disse standarder
3. fremme og støtte gennemførelsen af OIE's standarder i tredjelande
4. bruge OIE's standarder som grundlag for at nå en fælles forståelse for dyrevelfærd med tredjelande.

⁷ https://ec.europa.eu/food/safety/btsf_en

⁸ https://ec.europa.eu/neighbourhood-enlargement/tenders/taix_en

⁹ <http://ec.europa.eu/research/index.cfm?pg=sitemap>

¹⁰ Forhandlingsdirektiver med henblik på aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og tredjelande om sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger.

¹¹ Artikel 12 i forordning (EF) nr. 1099/2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet.

¹² Domstolens dom i sagerne C-424/13 og C-383/16.

Siden 2002 har Kommissionen og EU-medlemsstaterne arbejdet sammen med OIE på hvert trin i **proceduren til fastlæggelse af standarder** samt i deres **gennemførelse** i OIE-medlemslandene.

Kommissionens **vigtigste bidrag** er:

1. inddragelse i **proceduren til fastlæggelse af standarder** gennem deltagelse i arbejdsgrupper og ved at yde EU-koordinerede holdninger
2. tilvejebringelse af økonomisk støtte og samordning af OIE-uddannelsesarrangementer for at fremme **gennemførelsen** af internationale standarder
3. støtte til udvikling og gennemførelse af **OIE's regionale strategier** om dyrevelfærd.

Alle EU-medlemsstaterne er medlemmer af OIE, og Kommissionen har observatørstatus. I **proceduren til fastlæggelse af standarder** bidrager Kommissionen på et tidligt tidspunkt til relevante OIE-ekspertgrupper¹³. Når standarderne forelægges til vedtagelse, bidrager Kommissionen gennem EU-koordineringsmekanismen "én stemme". Kommissionen spiller faktisk en central rolle for at fremlægge EU's fælles holdninger i hver høringsfase og i det øjeblik, OIE vedtager standarderne.

Derudover bidrager Kommissionen til at fremme **vedtagelse** af standarderne ved at koordinere holdninger med OIE-lande uden for EU. Kommissionen støtter også OIE-medlemslandene i proceduren til fastlæggelse af standarder ved f.eks. at organisere regionale seminarer for OIE-dyrevelfærdscentre. Desuden støttede Kommissionens samarbejdsprojekter¹⁴ til styrkelse af veterinærtjenester den regionale koordinering mellem afrikanske lande og deres inddragelse i OIE's procedure til fastlæggelse af standarder.

Siden 2002 blev der derfor vedtaget **14 internationale standarder for dyrevelfærd** samt vejledende principper (se bilag I). Endvidere lykkedes det EU at opnå en markant grad af afstemning mellem OIE's og EU's dyrevelfærdsstandarder på de fleste områder¹⁵.

Hvad angår **gennemførelse af standarder** har Kommissionen støttet udviklingen af viden og færdigheder blandt de kompetente myndigheder i tredjelande, der er medlemmer af OIE. Siden 2004 har Kommissionen også ydet økonomisk bidrag til tilrettelæggelsen af globale og regionale OIE-initiativer og har deltaget i en del af udvalgene, der beskriver målene og programmerne for sådanne ordninger. Kommissionens aktiviteter har fremmet gennemførelsen af OIE-standarder i tredjelande, især vedrørende slagting og transport.

På regionalt plan har Kommissionen fremmet udviklingen af **OIE's regionale dyrevelfærdsstrategier**¹⁶ og har medfinansieret organiseringen af ordninger i de fem OIE-regioner. Kommissionen finansierede aktiviteterne i OIE-plattformen for dyrevelfærd for Europa, hvor den spiller en central rolle i styringen af prioriteterne og beskriver platformens aktiviteter¹⁷.

¹³ Kommissionens repræsentant var medlem af OIE's arbejdsgruppe om dyrevelfærd.

¹⁴ F.eks. Sanitary and Phytosanitary Standards Setting Organizations (PANSPPO), undersøgelsen s. 42

¹⁵ OIE's standarder for svin og æglæggende høns er under udarbejdelse.

¹⁶ En repræsentant fra Kommissionen var observatør på møder i koordineringsgruppen for den regionale dyrevelfærdsstrategi for Asien, Fjernøsten og Oceanien.

¹⁷ OIE-plattformen for dyrevelfærd for Europa fokuserer på OIE's standarder for transport, slagting og om regulering af omstrefende hunde.

I 2017 blev der nået en milepæl, da OIE med EU's støtte vedtog **sin første globale strategi for dyrevelfærd**. Den fremmer faktisk dyrevelfærd som en del af andre vigtige sociale værdier som socioøkonomisk udvikling og bæredygtighed. Desuden er OIE-strategien baseret på udvikling og gennemførelse af videnskabsbaserede standarder, kapacitetsopbygning, uddannelse og dialog med flere interessenter. Denne tilgang er i tråd med EU's vision og principper om dyrevelfærd.

Kommissionen har også samarbejdet med **FAO** ved at organisere **arrangementer om kapacitetsopbygning**, fremme dyrevelfærd som et offentligt gode og en bestanddel af bæredygtig produktion. I den sammenhæng har Kommissionen bidraget til afgørende begivenheder såsom det første " *FAO-ekspertmøde om kapacitetsopbygning til gennemførelse af god dyrevelfærdspraksis*¹⁸". Kommissionen har også bidraget til udviklingen af "FAO Gateway to Farm Animal Welfare", som er en virtuel multiinteressentplatform til vidensudveksling¹⁹. Denne gateway-facilitet, for hvilken Kommissionen er en del af redaktionen, har bidraget til at øge bevidstheden om dyrevelfærd globalt, herunder om Kommissionens initiativer.

3.3. BILATERALE AKTIVITETER

Hovedmålene med det bilaterale samarbejde er, at:

1. øge bevidstheden om og skabe en fælles forståelse for dyrevelfærd
2. dele teknisk viden
3. støtte partnerlandet med at udvikle og gennemføre dyrevelfærdslovgivning og -standarder baseret på EU- eller OIE-modellen og -principperne
4. drøfte emner vedrørende dyrevelfærd med indvirkning på samhandelen mellem parterne.

De centrale instrumenter, som Kommissionen bruger til at nå disse mål, er:

1. konferencer og internationale arrangementer
2. uddannelsesworkshops eller ekspertmissioner
3. fælles forskningsprogrammer rettet mod den lokale kontekst
4. teknisk bistand.

Den første bilaterale handelsaftale med en udtrykkelig henvisning til dyrevelfærd blev underskrevet med Chile²⁰ i 2002. Siden da har samarbejdet om dyrevelfærd været medtaget i de fleste bilaterale handelsaftaler²¹, herunder sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige forhold, og er konsekvent blevet foreslået i alle igangværende handelsforhandlinger.

Kommissionen har også etableret samarbejde uden for handelsaftaler (se bilag II).

¹⁸ FAO's hovedsæde, Rom, Sep-Okt. 2008, <http://www.fao.org/ag/againfo/themes/animal-welfare/>

¹⁹ <http://www.fao.org/ag/againfo/themes/animal-welfare/en/>

²⁰ I det sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige kapitel i associeringsaftalen med EU.

²¹ Veterinæraftalen mellem EU og Mexico er under genforhandling.

OIE's standarder anvendes ofte som grundlag for at nå frem til fælles forståelse med tredjelande. Faktisk danner disse standarder en bredt accepteret ramme for at indlede og udvikle samarbejde med tredjelande²².

Inddragelsen af dyrevelfærd i bilaterale handelsaftaler har altid været på EU's foranledning. Inden for eller uden handelsaftaler har det bilaterale samarbejde opnået konkrete resultater gennem årene. Arbejdsgrupper mellem EU og dets partnere (f.eks. Chile og New Zealand) etableres ofte for at fastlægge årlige arbejdsplaner med tilhørende handlinger. Som følge heraf har Chile udviklet en omfattende national lovgivning om dyrevelfærd, New Zealand og Canada har opstillet ækvivalens med dyrevelfærden ved slagting.

Kortfristede projekter har også opnået håndgribelige resultater som f.eks. de foranstaltninger²³, der er gennemført siden 2014 i forbindelse med instrumentet til sektordialog mellem EU og Brasilien i forbindelse med et aftalememorandum om dyrevelfærd. Samlet set kan disse handlinger betragtes som at have påvirket landmænds og industriens holdning til debatten om dyrevelfærd, hvilket i nogle tilfælde giver dem mulighed for at engagere sig i frivillige forpligtelser vedrørende dyrevelfærd såsom flokopstaldning af søer²⁴.

3.4. FORSKNING, TEKNISK BISTAND OG KAPACITETSOPBYGNING

Forskningsaktiviteter

Kommissionen finansierede 15 projekter²⁵ om dyrevelfærd under sjette og syvende rammeprogram, der involverer forskningsinstitutioner fra tredjelande. Blandt dem var Welfare Quality®²⁶ det første store EU-projekt om dyrevelfærd, der etablerede et vedvarende videnskabeligt netværk mellem EU og tredjelande.

Endvidere har EFSA siden 2004 produceret videnskabelige udtalelser om dyrevelfærd, som Kommissionen fremmer i tredjelande. Kommissionen har også fremmet udveksling mellem EFSA's eksperter og forskere fra partnerlande (f.eks. New Zealand, Chile).

Begge aktiviteter har bidraget til at tilvejebringe det videnskabelige grundlag for udvikling af internationale standarder for dyrevelfærd og retningslinjer.

Teknisk bistand og kapacitetsopbygning

BTSF-programmet og **TAIEX** er de vigtigste instrumenter til kapacitetsopbygning. Derudover er **twinningprojekter** blevet anvendt inden for rammerne af naboskabspolitikken.

BTSF-programmet er rettet mod embedsmænd i tredjelande, der eksporterer fødevarer og dyr til EU. De embedsmænd, der har gennemgået denne uddannelse, er således ansvarlige for at formidle den erhvervede viden og gennemføre kaskadeuddannelse.

BTSF har leveret kapacitetsopbygning til tredjelande gennem:

²² F.eks. refererer det formelle samarbejde med Argentina og Brasilien til OIE's standarder. Arbejde udført på bilateralt grundlag har altid været baseret på OIE's standarder.

²³ Undersøgelsen s. 48-50.

²⁴ Undersøgelsen s. 48 og <http://sectordialogues.org/>.

²⁵ Undersøgelsen s. 29.

²⁶ Projektet tegnede sig for et EU-bidrag på 14,6 mio. EUR.

1. BTSF World, der er aktiv og organiseret i tredjelande med f.eks. regionale workshops²⁷ og opgaver i forbindelse med vedvarende uddannelse²⁸
2. Integration af embedsmænd uden for EU i uddannelsesforløb for EU
3. e-læringsmoduler.

Den emner, BTSF har omfattet, har varieret fra grundlæggende videnskabelige principper til specifik EU-lovgivning og OIE's standarder for dyrevelfærd, især slagtning og transport. Mellem 2004 og 2015 nåede BTSF Worlds dyrevelfærdsaktiviteter op på omkring 1 000 deltagere fra tredjelande.

TAIEX støtter administrationen i alle kandidatlande og naboskabslande med hensyn til tilnærmelse, gennemførelse og håndhævelse af EU-lovgivningen²⁹.

Mellem 2004 og 2015 finansierede TAIEX over 60 dyrevelfærdsprojekter med over 40 workshops og 16 ekspertmissioner. Et vellykket eksempel på disse workshops har været det, der fandt sted i Libanon³⁰ i 2015. Workshoppen, der blev arrangeret i samarbejde med OIE, havde til formål at forbedre dyrevelfærden under transport og slagtning.

I den reviderede periode blev dyrevelfærd inkluderet i partnerprojekter især med Balkanlandene og Ukraine.

3.5. INDVIRKNING PÅ KONKURRENCEEVNEN

I dette afsnit vurderes det, i hvilket omfang internationale dyrevelfærdsaktiviteter har bidraget til at forbedre lige vilkår på globalt plan mellem EU og producenter uden for EU.

Undersøgelsen har vurderet konkurrenceevnen for EU-sektorer, der er påvirket af dyrevelfærdsstandarder samt virkningen af dyrevelfærdsstandarder på konkurrenceevnens fire centrale dimensioner:

1. produktivitet og omkostningskonkurrenceevne
2. markedsadgang
3. handelsforvridninger
4. kapacitet til at innovere.

Den anvendte metode til analyse af konkurrenceevnen er baseret på fire centrale informationskilder: i) tilgængelig litteratur, ii) interviews med EU-erhvervsorganisationer, iii) handelsstrømme og iv) to dedikerede undersøgelser rettet mod erhvervsdrivende i EU samt erhvervsdrivende uden for EU i udvalgte tredjelande.

På baggrund af det begrænsede antal besvarelser i undersøgelserne ser det ud til, at erhvervsdrivende i og uden for og EU har en meget anden opfattelse af dyrevelfærdsstandardernes indvirkning på konkurrenceevnen.

Produktivitet og omkostningskonkurrenceevne

²⁷ Canada, Kina, Chile, Sydkorea, Thailand, Brasilien, Costa Rica, Sri Lanka.

²⁸ Thailand, Malawi, Lesotho, Chile, Brasilien.

²⁹ Undersøgelsen s. 36.

³⁰ Workshop for flere modtagere om dyrevelfærd på slagtningstidspunktet for den 9.-10. marts 2015 med deltagelse af Libanon, Tyrkiet, Jordan, Palæstina, Egypten og Algeriet.

Resultaterne af undersøgelserne tyder på, at overholdelse af lovgivningen/standarderne for dyrevelfærd indebærer højere produktionsomkostninger for erhvervsdrivende uanset deres geografiske placering.

Hvad angår **konkurrenceevne på EU- og internationale markeder** fremhævede undersøgelsen væsentlige forskelle mellem erhvervsdrivende i og uden for EU i deres opfattelse af konkurrenceevnen. På den ene side mener erhvervsdrivende i EU, at dyrevelfærdslovgivningen giver dem en væsentlig ulempe for deres omkostninger og markedsandele i og uden for EU. Erhvervsdrivende i tredjelande ser på den anden side ikke forskellene i dyrevelfærdsstandarder som en fordel for dem. Faktisk viste undersøgelsen, at omkostningerne i forbindelse med overholdelse af dyrevelfærdslovgivningen i de fleste tilfælde er forholdsvis lave sammenlignet med andre produktionsomkostninger (såsom foder og arbejdskraft). For æg og ægprodukter viste undersøgelsen, at der var tegn på, at forskelle i dyrevelfærdsstandarder kunne medføre forvriddning af handelen og produktflytning. Dette er dog næppe tilfældet for import til EU på grund af samtidige hygiejne- og plantesundhedsmæssige krav.

Litteraturen^{31,32,33} angav, at omkostningsfordele i nogle tredjelande primært skyldes foder- og arbejdskraftomkostninger samt tilgængelighed af naturressourcer. Forskelle i dyrevelfærdsstandarder synes at have en meget ringere effekt³⁴. For eksempel viser litteraturen om slagtekyllingeproduktion, at i lande som Brasilien og Thailand skyldes konkurrencemæssige fordele primært lavere foder- og arbejdskraftomkostninger og gunstige klimaforhold³⁵. Kort sagt vil erhvervsdrivende uden for EU i de fleste tilfælde forblive mere konkurrencedygtige, selv hvis EU's dyrevelfærdsstandarder blev anvendt på grund af gunstigere strukturelle forhold.

På trods af at EU's svinekøds- og fjerkræssektorer er underlagt omfattende dyrevelfærdslovgivning, forbliver de nettoeksportører for en række markedssegmenter. I den pågældende periode i rapporten har EU styrket sin position som den førende eksportør af svinekød på verdensplan³⁶. Endvidere er EU på en tredjeplads blandt verdens førende eksportører af fjerkrækød, men er også en vigtig importør af fjerkræsprøder. Ligeledes er EU en af de største eksportører af æg og ægprodukter med omkring 25 % af den samlede handel i 2013-2015³⁷. EU er i derimod en mindre aktør på områder, der ikke er reguleret af den artsspecifikke EU-lovgivning, og er en nettoimportør af oksekød og fårekød. Samtidig har en af verdens førende eksportører af fårekød, New Zealand, høje dyrevelfærdsstandarder.

Derfor er dyrevelfærdsstandarder ikke en afgørende drivkraft for konkurrenceevnen på verdensmarkedet, da andre faktorer i høj grad påvirker konkurrenceevnen (f.eks. markedets nærhed, andre produktionsfaktorer, typen af markedssegmenter eller eksistensen af handelsaftaler).

³¹ Fodnote 6.

³² *Study on the stunning/killing practices in slaughterhouses and their economic, social and environmental consequences*, https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/animals/docs/aw_arch_report_parti_en.pdf

³³ *Study on various methods of stunning for poultry*, https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/animals/docs/aw_practice_slaughter_study_stunning_poultry_en.pdf

³⁴ Undersøgelsen s. 143.

³⁵ Undersøgelsen s. 118.

³⁶ Undersøgelsen s. 134.

³⁷ Undersøgelsen s. 137.

Uanset ovenstående medfører en øget forståelse blandt forbrugerne af EU's bæredygtige produktionsmetoder — herunder høje dyrevelfærdsstandarder — en styrket markedspositionen for EU-produkter.

Samlet set synes erhvervsdrivende i og uden for EU også at have en anden opfattelse af virkningerne af dyrevelfærdsstandarder på **produktivitet**. Erhvervsdrivende uden for EU rapporterer om en højere produktivitet som følge af overholdelse af dyrevelfærdslovgivningen, mens erhvervsdrivende i EU rapporterede det modsatte. Begge konkluderede, at overholdelse af dyrevelfærdslovgivningen har en positiv indvirkning på **produktkvalitet**.

Markedsadgang

Flertallet af erhvervsdrivende både i og uden for EU viste, at overholdelse af lovgivningen og standarderne for dyrevelfærd bidrog til fremkomsten af **nye afsætningsmuligheder**.

Der er en anden opfattelse af **adgangen til markeder uden for EU** på grund af dyrevelfærdsrelaterede faktorer. Mens mere end halvdelen af respondenterne uden for EU rapporterede en forbedret adgang til internationale markeder, afviste respondenterne i EU, at der var en sådan forbedret adgang.

Overholdelse af EU's dyrevelfærdsbehov ved slagting bidrog til lige vilkår for adgang til EU samt til at mindske kløften mellem eksportlandene og EU. Desuden mener erhvervsdrivende uden for EU, at en sådan overholdelse har positive virkninger med hensyn til adgang til andre eksportmarkeder end EU. Dette viser, at fremme af EU's standarder for dyrevelfærd på globalt plan udgør en mulighed for at udnytte markedsværdien af produkter, der er opnået i henhold til sådanne standarder. Dette er faktisk et af målene for EU's platform for dyrevelfærd³⁸.

Handelsforvridninger

Undersøgelsen identificerede to potentielle tilfælde af handelsforvridninger, der skyldes forskelle i den anvendte dyrevelfærdslovgivning mellem EU og tredjelande. Det drejer sig om æg og ægprodukter og eksport af levende kvæg.

Hvad angår æg og ægprodukter viser undersøgelsen³⁹, at den forsinkede gennemførelse af EU-krav til æglæggende høns i nabolandslandene, især i Ukraine, kunne have forårsaget omkostningsmæssige ulemper for erhvervsdrivende i EU. De har dog ikke skabt handelsforvridninger på markedet for konsumæg på grund af samtidige hygiejnefaktorer (f.eks. tilsvarende salmonellakontrolsystem), der ikke tillod eksport til EU. Forvridninger på markedet for ægprodukter forblev begrænset i størrelse på grund af forsinket gennemførelse af kvoter.

Hvad angår handel med levende kvæg til tredjelande⁴⁰, mente erhvervsdrivende i EU, at dyrevelfærdsstandarder kunne forvride langtransport af dyr (især ad søvejen). Undersøgelsen gav dog ikke noget afgørende bevis på, at forskellige dyrevelfærdsstandarder for søtransport har påvirket handelsstrømmene eller skadet EU's konkurrencedygtighed i de analyserede casestudier.

Kapacitet til at innovere

³⁸ Kommissionens afgørelse C/2017/0280 EUT C 31 af 31.1.2017, s. 61.

³⁹ Undersøgelse s. 87, 93, 154.

⁴⁰ Undersøgelse s. 92, 93, 154, 167.

Undersøgelsen viser, at det var vanskeligt at kvantificere den økonomiske betydning af markedet for dyrevelfærdsvenlige produkter. Data var ofte ikke tilgængelige, og andre komponenter (f.eks. miljømæssig bæredygtighed) blev kombineret med dyrevelfærd både i markedsføringen af produkterne og i forbrugernes opfattelse.

4. KONKLUSIONER

1. Kommissionen har en samarbejdsorienteret tilgang til fremme af dyrevelfærd på den internationale scene.
2. Internationale dyrevelfærdsaktiviteter er **en langsigtet investering** baseret på tre på hinanden følgende trin: **bevidstgørelse, kapacitetsopbygning og finansiering**. I årenes løb har Kommissionen afsat betydelige ressourcer til sådanne initiativer.
3. Kommissionen har sammen med EU's medlemsstater spillet en **vigtig og afgørende rolle** for at øge den globale bevidsthed om dyrevelfærd, og der er opnået væsentlige resultater.
4. Kommissionen er stærkt engageret i international handel baseret på værdier som fremhævet i strategien "Handel for alle"⁴¹. Den anerkender, at det er vigtigt at fremme dyrevelfærd.
5. EU's dyrevelfærdsstandarder har haft en **fyrtårnseffekt** og var ofte en inspirationskilde for frivillige industriinitiativer om dyrevelfærd.
6. Kommissionen har haft succes med **at skabe dialog om dyrevelfærd** med mange lande uden for EU.
7. På **multilateralt plan** har de aktiviteter, der udføres med internationale organisationer, fremmet EU-modellen for dyrevelfærd i et stort antal tredjelande.
8. EU har spillet en **afgørende rolle** for at fremme og støtte OIE-aktiviteter. EU har især været en **stor bidragsyder til OIE's procedure til fastlæggelse af standarder** og har været aktiv i at fremme aktiv deltagelse fra flere tredjelande.
9. Kommissionen har også spillet en **vigtig rolle** i gennemførelsen af OIE's standarder i tredjelande, især om dyrevelfærd ved slagting og under transport.
10. Det bilaterale samarbejde har **forbedret velfærdsbetingelserne** af opdrættede dyr i nogle tredjelande. Den har fremmet gennemførelsen af EU's importkrav vedrørende dyrevelfærdsstandarder ved slagting.
11. Kommissionens forskning, uddannelse og kapacitetsopbygning har nået tusindvis af fagfolk. Dette har i væsentlig grad **øget viden og færdigheder vedrørende dyrevelfærd** og har støttet gennemførelsen af dyrevelfærdspolitikker og -standarder i modtagerlandene.
12. Dyrevelfærdsstandarder har overordnet set en **begrænset virkning EU-producenternes konkurrenceevne** på verdensmarkederne.
13. **De samlede omkostninger til overholdelse af dyrevelfærdsstandarderne** forbliver **meget lave** sammenlignet med andre produktionsomkostninger, som påvirker global konkurrenceevne og verdenshandelsmønstre.

⁴¹ COM(2015) 497.

14. Fremme af EU's standarder for dyrevelfærd på globalt plan bidrager til det langsigtede mål om at forbedre dyrevelfærden i verden og reducere urimelig handelspraksis. Det er også en mulighed for bedre at **udnytte den tilførte markedsværdi** af produkter fremstillet ved anvendelse af sådanne standarder.